

Според информация от полските органи, освен пречки от техническо естество причина за значителното забавяне на възстановяването били разпоредбите на полското право в областта на несъстоятелността. Полските органи поясняват, че държавната помощ, за която става дума в решението, се състояла в изпълнение на задължения от ТВ, въпреки че в действителност неговите дъщерни дружества се били възползвали от помощта. При това положение ТВ било формално отговорно включително за подлежащите на възстановяване НВ и ВА суми. Полските разпоредби изглежда не допусkali счетоводното отписване на подобни вземания, освен ако не била налице хипотеза на „пълна невъзможност“. Ако тези вземания били предявени, синдикът на ТВ щял да бъде задължен да погаси тези дългове, като си включат сумите, които дъщерните дружества били длъжни да възстановят. Ако тези суми били възстановени, отпадало правното основание да се иска събирането им от НВ и ВА.

Според Комисията не е достатъчно обстоятелството, Република Полша да предприеме всички мерки, с които разполага. Тези мерки трябвало да водят до действително и незабавно изпълнение на решението; в противен случай следвало да си приеме, че Република Полша не била изпълнила задълженията си. Според Комисията, държава членка нарушавала задължението си да иска възстановяване, когато предприетите от нея стъпки не произвеждат никакво действие върху фактическото възстановяване на въпросната сума.

Иск, предявен на 1 септември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша

(Дело C-349/09)

(2009/C 312/18)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: К. Herrmann и М. Simerdova)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— Да се установи, че като не е транспонирала изцяло Директива 2005/28/ЕО на Комисията от 8 април 2005 година относно определяне на принципи и подробни насоки за добра клинична практика по отношение на лекарствените продукти за хуманна употреба, предназначени за изследване, както и изискванията относно издаването на разрешително за производството или вноса на такива продукти⁽¹⁾ или във всеки случай като не е информирала Комисията за приетите разпоредби, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 31 от посочената директива,

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2005/28/ЕО е изтекъл на 29 януари 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 91, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 49, стр. 14.

Жалба, подадена на 2 септември 2009 г. от Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (СРЕМ) срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (втори състав) на 30 юни 2009 г. по дело T-444/07, Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (СРЕМ)/Комисия на Европейските общности

(Дело C-350/09 P)

(2009/C 312/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (СРЕМ) (представител: С. Bonnefoi, avocate)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания

— да се отмени решението на Първоинстанционния съд,

— да се уважат изцяло или частично исканията, направени в първоинстанционното производство,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква тринадесет правни основания, отнасящи се до отхвърлянето от Първоинстанционния съд на искането му за отмяна на решението на Комисията от 4 октомври 2007 г., с което се отменя помощта, отпусната от Европейския социален фонд (ЕСФ) с Решение С (1999) 2645 от 17 август 1999 г.

С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд е нарушил принципа на равно третиране, доколкото не е отговорил на изискванията за справедливо равновесие между доводите на страните. Като се ограничил само да посочи неколккратно, че Комисията отхвърля или опровергава доводите на СРЕМ, Първоинстанционният съд всъщност нито уточнявал доводите на Комисията, нито пояснявал по какъв начин с тях се отхвърлят или опровергават тези на жалбоподателя, което нарушавало равновесието в представянето на обсъжданите обстоятелства, а отгук — и в тяхното третиране в решението.